

उशिक m. 1) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Kṛti Bṛāg. P. 9, 24, 2. — 2) N. des 12ten Kalpa Verz. d. Oxf. H. 52, a, 1.

उशिन् adj. reizend, schön (= कमनीय Schol.): उशिकत्तय Bṛāg. P. 1, 8, 10. विप्रा: 14, 6, 37. — Vgl. उशती.

उशीनर, °ञना: VARĀH. BRH. S. 4, 22. 16, 26.

उशीर 1) VARĀH. BRH. S. 54, 100. 121. 77, 13. fg. 29.

उशीरवीज (richtiger °बीज) MBh. 5, 3843. R. 7, 18, 2.

उशेन्य lies 7, 3, 9.

1. उप, उशेन् partic. RV. 2, 4, 7.

— ऋभि RV. 9, 97, 39.

— उप, प्रातेरतेन कृतमुपैषेत् TS. 3, 3, 8, 4.

— प्रति, तं प्रतौषतस्मात्स प्रत्युष्टमुखः Kāṭh. 23, 7.

उषद् m. N. pr. eines Rishi MBh. 13, 7667. eines Fürsten 6834 nach der Lesart der ed. Bomb. (ऋषद् ed. Calc.). Als Beiw. Çiva's erklärt NĪLAK. das Wort folgendermaassen: उषदुर्नृपविशेषो मान्धातुसाहचर्यात् यदा उषं दाहकं गावः किरणा यस्य. Die richtige Form ist wohl उषद् (उषन् brennend + गु Strahl).

उषती, वृत्ता वाचमुषती (= दाहिका Schol.) वर्जयित Spr. 4380. 4698. उषती (von 1. उप् brennend, verletzend ist demnach von उशती, dessen belegbare Bedeutung eine durchaus verschiedene ist, zu trennen. Uebrigens hat die v. l. an allen Stellen रूपती oder हशती.

उषद्, die neuere Ausg. liest ऋषद्. — Vgl. नृषद्.

उषवृध nach UḡĀVAL. zu UṇĀDIS. 4, 233 auch Kīnd.

उषन् n. nach UḡĀVAL. zu UṇĀDIS. 4, 233 auch die Oeffnung des Ohrs und das Gebirge Malaja, mit folgenden Belegen: उषस्स लमाश्रवणे ऽधिकां श्रियं प्रचक्रिरे नूतनपलवा इव und उषस्तेरोः परशुशिखभेदनम्.

2. उषा 2) उषात्यय Ende der Nacht VARĀH. BRH. S. 63, 1. — 4) Verz. d. Oxf. H. 27, a, 35. 200, a, 9. KATHĀS. 73, 108. — Vgl. उषा.

3. उषा Z. 3. fg. die aus ÇKDr. mitgetheilte Stelle steht VARĀH. BRH. S. 47, 24, wo richtig °मुखाद् st. उषा gelesen wird; also einfach zu streichen.

उपाकर (उ° Nacht + 1. कर) m. der Mond VARĀH. BRH. S. 13, 31.

उपेश (उषा Nacht + ईश) m. dass. VARĀH. BRH. 14, 1.

उष्ट्र 1) b) VARĀH. BRH. S. 88, 3. 104, 41. — प्रधस्तोष्ठदत्तस्य MBh. 12, 3717 fehlerhaft für प्रधस्तोष्ठदत्तस्य, wie die ed. Bomb. liest.

उष्ट्रजिह्व (उ° + जिह्वा) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2564.

उष्ट्रनिषदन n. Bez. einer der 10 Arten zu sitzen bei den Jogiṇ SARVA-DARÇANAS. 174, 6.

उष्ट्रभक्तिका (उ° + भक्त = भक्त) f. eine best. Pflanze, = नुद्रडुराल-भा RĀGĀN. im ÇKDr. unter dem letzten Worte.

उष्ट्राल (उष्ट्र + अल Auge) m. N. pr. eines Mannes, pl. Sām̐sk. K. 184, a, 4. — Vgl. षोष्ट्रानि.

उष्ट्रिका 2) = मृदापड HALĀJ. 3, 4. = कुम्भी KULL. zu M. 4, 7. — 3)

eine best. Staude, = वृश्चिकाली RĀGĀN. im ÇKDr. u. dem letzten Worte.

उल्ल 1) a) f. ई KAUÇ. 73. — 2) शिशिरोल्लवर्षा: Winter, Sommer und Regenzeit Spr. 4379. — 6) n. (sc. वक्र) Bez. der rückläufigen Bewegung des Mars, wenn sie stattfindet im 7ten, 8ten oder 9ten Nakshatra von dem Nakshatra, in welchem er heliakisch aufging, VARĀH. BRH. S. 6, 1. — Vgl. पयोक्षी.

उल्लकिरण m. die Sonne VARĀH. BRH. S. 103, 4.

उल्लगु Bṛāg. P. 10, 76, 17.

उल्लन्न n. Sonnenschirm VARĀH. BRH. S. 73, 5.

उल्लता, कदम्बता चोल्लतया विराजते Spr. 4163.

उल्लतोर्य n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 39, b, 19.

उल्लभेजिन् (उल्ल + भो°) adj. warme Speisen geniessend P. 3, 2, 78. Sch. — Vgl. शीतभेजिन्.

उल्लय (von उल्ल), °यति heiss machen PRASAṆGĀBH. 7, a, 1.

उल्लरुचि (उल्ल + रु°) m. die Sonne Çiç. 9, 1.

उल्लंशु VARĀH. BRH. S. 3, 5.

उल्लि s. ऋयुल्लि.

उल्लिमन् Çiç. 9, 65.

उल्लिक् 1) उल्लिक्कुमौ PAṆĀV. Br. 8, 5, 12. Z. 2 lies 16, 19 st. 6. 20; Z. 6 lies 16, 18 st. 6, 19.

उल्लिक् 2) füge 1. nach उल्लिक् hinzu. उल्लिक्कुमौ TS. 2, 4, 44, 1.

उल्लिगङ्ग auch die ed. Bomb.

उल्लिनाभ m. N. pr. eines göttlichen Wesens MBh. 13, 4359.

उल्लीय 1) Kāṭh. 13, 10. PAṆĀV. Br. 16, 6, 13. 17, 1, 14. VARĀH. BRH. S. 44, 27. सितोल्लीय MBh. 5, 7105. RĀGĀ-TAR. 3, 206. — 2) buddh. WASSILJEW 42.

उल्लीषार्षणा (उल्लीय + ऋषण) f. N. pr. einer buddhistischen Göttin WILSON, Sel. Works 2, 12.

उष्मगता (?) f. Hitze WASSILJEW 139 (उष्मगत gedr.). — Vgl. उल्लग.

उष्मता so auch die ed. Bomb.

उष्मन् 1) UḡĀVAL. zu UṇĀDIS. 4, 144 (उ° Mpl.). देहोष्मभिः सुवार्धं ते सखि कामातुरं मनः Gluth des Körpers Spr. 3617. ऋतस्य विषदिग्धस्य तयोष्मा स्निग्धमेचकः Dampf Kām. NĪTIS. 7, 17. स्वेदस्तापोपनाहोष्मद्रव-भेदाच्चतुर्विधः Verz. d. Oxf. H. 304, b, 22. fg. उष्मस्वेद Suçr. 2, 181, 12. स्यावनेोष्मन् Jugendgluth Çiç. 9, 83. ऋत्यस्मात्तयोष्मा नुद्रः प्रायेण उः-संहा भवति das belebende Feuer so v. a. Geld Spr. 3301. Fast überall könnte auch उष्मन् angenommen werden. — Vgl. निरुष्मन्.

उष्मपुर (उष्मन् + पुर) n. N. pr. eines buddhistischen Tempels TĀMAN. 88 (des tib. Textes). WASSILJEW 32. 203.

उष्पल vgl. समुष्पल.

1. उल्ल 1) ÇĀṆKH. GRH. 1, 13, 5. — 2) a) VARĀH. BRH. S. 88, 9.

2. उल्ल 2) KIR. 3, 31.

उल्लवायिवासिष्ठ n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 210, b.

उ

उखर m. pl. N. einer Çiva'tischen Secte WILSON, Sel. Works 4, 32. 236.

उळि das Tragen: भारोळि RĀGĀ-TAR. 3, 173.

उणि v. l. für षोणि TS. 4, 2, 8, 1.